

РЕШЕНИЕ

№ 15715

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10075** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на П. Т. В. от [населено място], срещу ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в УВЕДОМЛЕНИЕ с рег. №13-00-932/26.09.2024г. на заместник министър на отбраната.
Жалбоподателят претендира за недействителност на отказа за предоставяне на достъп информация, поискана със Заявление от 18.09.2024г. с рег. № 13-00-932. По същество поддържа, че в случая е неприложима нормата на чл.8, т.1 ЗДОИ, тъй като процесното искане за достъп до информация не попада в хипотезата за административното обслужване на граждани и юридически лица, която да изключи приложното поле на закона. Сочи, че целта на заявлението била да се достигне до съдържанието на документ с обществено значим интерес - Доклад от извършена проверка на Инспектората на Министерство на отбраната (ИМО) по сигнал, съдържащ твърдения за уронване на доброто име на Министерство на отбраната (МО) от жалбоподателя в качеството му на служител на министерството. Смята, че тази информация е от значение за обществения живот, тъй като касае и организацията, която той представлява – Съюз на военноинвалидите и военнопострадалите, поради което и претендира да е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на ЗДОИ. Позовавайки се на чл.41 от Конституцията, изтъква очевидна необоснованост на отказа за достъп до обществена информация, на която има право в качеството му на физическо лице, общественик и служител в МО. Лично и чрез процесуалния си представител адв. И. С. моли съда да отмени отказа, обективиран в Уведомление с рег. №13-00-932/26.09.2024г., който според него е издаден и от орган без материална компетентност, и да се

произнесе по съществуващото на спора, като признава правото му на достъп до исканата информация. Претендира за разноски, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Ответникът – ЗАМЕСТИНИК МИНИСТЪР на отбраната, оспорва жалбата. В съпроводителното към административната преписка писмо с вх. №28209/14.10.2024г. и чрез процесуалния си представител юр. А. М. прави възражение за недопустимост на жалбата и евентуално я оспорва като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Поддържа, че в случая се касае за информация, която не е обществена по смисъла на ЗДОИ и по отношение на нея липсват обстоятелства, обуславящи наличието на надделяващ обществен интерес. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със заявление вх. №13-00-932/18.09.2024г. жалбоподателят В. е сезирал министъра на отбраната с искане, на основание чл.12 и чл.13 ЗДОИ, чл.7 от Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (ЗВВ) и чл.10 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), да му бъде предоставен достъп до обществена информация на документи от „значим обществен интерес“. Искането се отнася до предоставяне на Доклад на комисия от ИМО до министъра на отбраната към рег. №13-00-932/02.08.2024г. относно резултати от извършена проверка по сигнал с рег. №13-00-932/27.06.2024г. Въпросният сигнал съдържа твърдения за уронване на доброто име на МО и неспазване на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация от страна на В., в качеството му на служител на министерството.

В Заявлението е указана и формата за предоставяне на достъп до поисканата информация – на хартиен носител и на посочения електронен адрес.

Административното производство е приключило с издаване на процесното Уведомление с рег. №13-00-932/26.09.2024г., с което по същество заместник министърът на отбраната е отказал да предостави достъп до поисканата информация. Според мотивите на административния акт, след извършване на необходимите справки било установено, че информацията, обективирана в Доклад от извършена проверка на ИМО, е създадена във връзка с производство, чиято законова уредба е специална и се съдържа в разпоредбите на Глава осма от АПК (в чл.119 – чл.125), поради което е приложим режимът на Кодекса, а не този по ЗДОИ. Обоснован е извод, че Докладът на комисията от ИМО представлява становище и предложения на вътрешен орган на МО, предназначен за министъра на отбраната, няма самостоятелно значение, а следва да се разглежда като етап от оперативната подготовка за издаване на съответен акт от министъра на отбраната. Прието е, че непредоставянето на информация за приключила проверка по сигнал не е основание за започване на производство по реда на ЗДОИ.

Този извод е правилен.

Конституционно закрепено е правото на всеки да търси, получава и разпространява информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ, а легална дефиниция на понятието обществена информация е дадена в чл.2 от закона. Съгласно тази разпоредба обществена е всяка информация, свързана с обществения живот в

РБългария и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗДОИ е дадена законова възможност на всеки гражданин на РБългария да има достъп до обществена информация, като в чл.7 от същия закон е предвидено, че ограничения на това право могат да бъдат допуснати само в случаи, когато тази информация представлява държавна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл.3, ал.1 и ал.2 на закона.

В разглеждания случай, искането за достъп до обществена информация е отправено до министъра на отбраната на РБългария, който е държавен орган в системата на изпълнителната власт и следователно е задължен субект по смисъла на чл.3 ал.1 ЗДОИ. В чл.28, ал.2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. С приетата и неоспорена по делото Заповед №0X-856/16.09.2024г. се установява, че министърът на отбраната е делегирал правомощията си по ЗДОИ за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация на заместник министър Р. И. (т.5). При това настоящият решаващ състав обосновава извод, че спорният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му.

Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и от техните администрации, е официална и служебна (чл.9 ал.1 ЗДОИ). Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Достъпът до официалната информация не подлежи на ограничаване, освен ако със закон е обявена за класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна (чл.9, ал.2 ЗДОИ). Според регламента на чл.13, ал.1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничаван само при наличие на някоя от изрично установените в ал.2 предпоставки: информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В случая търсената от жалбоподателя информация не е официална по смисъла на определението, дадено в чл.10 ЗДОИ, тъй като се касае документ създаден по повод на приключила проверка по сигнал в ИМО, касаеща действията на В., в качеството му на служител в МО по силата на чл.7 ЗВВ. При това съдът приема, че искането по чл.24 ЗДОИ е насочено към получаване на отговор от административния орган по въпроси, засягащи лично жалбоподателя, които данни не могат да бъдат дефинирани като обществена информация за дейността на органа. Когато исканата информация е създадена, получена или съхранявана във връзка с административно производство по сигнал, уредено в Глава осма от АПК, се прилага специалният ред на АПК, а не общият ред на ЗДОИ. Това становище е застъпено в редица съдебни актове, където се подчертава, че специалната уредба на административното производство по сигнал изключва приложението на ЗДОИ за същата информация, доколкото тя е част от преписката по сигнала и е предназначена за вътрешно служебно ползване в рамките на административния орган (Решение №6248/09.06.2006г. по адм. дело №103/2006г. на Върховния административен съд, състав на V отделение; Определение №13482/20.10.2011г. по адм. дело №12326/2011г. на ВАС, Петчленен състав; Решение №3336/11.03.2014г. по адм. дело №14258/2013г. на ВАС, състав на VII отд.).

По изложените доводи следва да се приеме, че Докладът, изготвен от комисията на ИМО, представлява вътрешен служебен документ, съдържащ констатации и предложения, адресирани

до министъра на отбраната. Този доклад няма самостоятелно правно действие спрямо трети лица, а служи като основание за евентуални последващи действия или решения на министъра и е част от производството по Глава осма на АПК „Предложения и сигнали“.

По изложените доводи настоящият състав приема, че оспорваният Отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление рег. №13-00-932/18.09.2024г., е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. В. от [населено място], срещу ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Уведомление с рег. №13-00-932/26.09.2024г. на заместник министър на отбраната.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова